

► ВІДГОМІН

ВОНИ ЗНАЮТЬ, ЯК ЗАРОБЛЯТИ ГРОШІ

**Підприємці району
відзначили 3-ю річницю професійного свята.
За 17 років незалежності України...**

У сучасному Богослові можна прочитати про випадок, коли двоє людей – приватний підприємець і пересічний чоловік звернулися із запитаннями: «Для чого людина живе на світі? Навіщо Бог дає життя?» На що Богослов обом відповів: «Для того, щоб ми змінили світ, щоб кожен із нас змінив його на краще». Якщо проаналізувати історію, то помітимо, що колишня культура і духовність не могли розвиватися без меценатства. Адже саме за кошти меценатів будувалися і Києво-Могилянська академія, і музей, і картинні галереї. Та й багатою людиною є не та, що накопичила гроші і поїхала на Канари, а та, що залишила після себе щось вічне, і, з що пам'ятатимуть і матимуть нащадки. Такими словами розпочав урочистість з нагоди Дня підприємця благочинний Василь Ліщук.

І справді, колишніх меценатів нині офіційно називають приватними підприємцями – новим класом сучасного прошарку суспільства, який почав активно відроджуватися. А ще якихось три роки тому, за словами заступника голови районної ради Сергія Коновалова, кілька чоловіків збралися вечорами і думали, чи варто щось створювати, починати? Не давали їм слова і на сесіях райради. На щастя, часи змінилися. Нині в районі, та й у державі в цілому мале підприємництво стало потужним рушієм суспільного процесу, головним джерелом нових робочих місць. Із року в рік цей сектор економіки розширяється та змінює свої позиції, поповнюючи казну держави. До речі, кожна четверта гривня, яка надходить до районного бюджету, належить приватним підприємцям. Станом на 1 вересня 2008 року в районі ведуть господарську діяльність 98 юридичних суб'єктів та 1191 фізична особа. З початку року зареєструвалося 136 осіб, припинили державну реєстрацію – 84. Як бачимо, стати справжнім бізнесменом – справа не з легких. За статистикою, із тисячі бажаючих займатися підприємництвом лише 25 започатковують власну справу. Однак і з отих 25 залишаються один-двоє таких, хто не боїться взяти на себе нелегку і відповідальну ношу.

Підприємець – це людина, для якої робочий час іноді триває 24 години на добу; він і директор, і бухгалтер, і вантажник, одне слово – всі професії в одній особі. Сам себе шкодує, захищає, відпускає у відпустку, якщо заслужив, тощо. Усі ці люди мають і власні проблеми. Але головна їхня мета – створити бла, зробити життя кращим, аби у кожному місті, селі задоволити потреби пересічного громадянина. Ініціативність, наполегливість, принциповість, активна життєва позиція – ці та чимало інших якостей притаманні приватним підприємцям нашого району. З нагоди професійного свята на їхню адресу звучали безліч привітань і побажань із вуст представників районної та місцевої влади Володимира Гулича, Сергія Коновалова, Світлани Василюк, а також директора районного центру зайнятості Миколи Козачука, заступника начальника міжрайонної державної податкової інспекції Руслані Чикоти, голови Асоціації підприємців Млинівщини Олександра Рокуня, голови Асоціації фермерів та приватних землевласників Григорія Полінського, голови Малодорогостаївської сільради Лариси Андріюк, а також першого в районі підприємця Анатолія Большого, котрий став ним ще у далекому 1977 році. Більш як 20 підприємців того дня одержали свідоцтво про державну реєстрацію. А ще більше було вручено Почесних грамот, подяк, подарунків від районної держадміністрації, районної, сільських та селищної рад, центру зайнятості, податкової інспекції, представників малого бізнесу, котрі відзначили своїх працівників. По кілька разів виходили на сцену приватні підприємці Наталія Сав'юк, Володимир Чайка, Олег Шиманський, Володимир Захаров, Володимир Воєвода, Степан Зайда, Марія Мельничук, Зоя Швець, Анатолій Большой, Віталій Боровець та інші. У свою чергу заступник голови Асоціації підприємців Надія Павуско вручила Володимиру Гуличу і Сергію Коновалову запашний коровай від своїх колег.

На жаль, більшість претендентів на відзнаки не змогли побути на урочистості з ряду певних причин. Воно й не дивно, адже у бізнесі дорога (в прямому сенсі цього слова) кожна хвилина. Але, як кажуть, нагороди знайдуть своїх геройів.

Зазначу, що окрім матеріальних подарунків, винуватці урочистості отримали безліч приємних душевних хвилин, насолоджуючись музикою, піснями й талантами церковного хору «Надія» і працівників районного центру дозвілля.

Ольга РАЙКО.